Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 134 248 van 28 november 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: **X**

Gekozen woonplaats: **X**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 2 juli 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 juni 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 september 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 oktober 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. PIROTTE en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

*"**A. Feitenrelaas***
U verklaarde de Ghanese nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 1 januari 1994 te Kumasi. Rond het jaar 1998 verhuisde u, samen met uw ouders, naar de wijk 'Dansoman' te Accra, waar u gedurende een tiental jaar woonde. Nadien verhuisde u samen met uw ouders naar de wijk 'Mallam Junction' te Accra. Daar leerde u uw buurjongen (M.) kennen, met wie u in het jaar 2008 een homoseksuele relatie begon. U liep tot het jaar 2012 school in de kostschool 'Kumasi High School', te Kumasi. In het jaar 2008 had uw vader gezien dat u, na een douche te hebben genomen, enkel een handdoek om uw middel had, en (M.) op u lag. Uw vader was kwaad, smeet (M.) het huis uit, en zei u

dat u hem niet meer mocht zien. U werd daarop geslagen met een ketting. U bleef daarna evenwel afspreken met (M.), en jullie zetten jullie homoseksuele relatie voort. In het jaar 2011 heeft uw vader (M.) gezien, wanneer hij kuste met een andere man in zijn auto. Uw vader zei u opnieuw dat u niet mocht omgaan met (M.). In het jaar 2012 verhuisde (M.) samen met zijn ouders naar een stad in de eastern region, en ging hij studeren aan de universiteit te Cape Town, waardoor jullie elkaar lange tijd niet meer zagen. Jullie onderhielden evenwel telefonisch contact. Wanneer uw ouders op 1 februari naar een begrafenis gingen, zouden ze pas terugkeren na twee dagen. U nam deze kans om uw partner (M.) bij u thuis uit te nodigen, daar u hem miste en wou afspreken met hem. (M.) kwam naar uw huis te Mallam Junction, alwaar u alleen was. Jullie hadden plezier, dronken wat, en bedreven de liefde. Wanneer uw ouders de dag nadien evenwel al onverwacht thuiskwamen, betrapten ze u en (M.) wanneer jullie seksuele betrekkingen hadden. Uw ouders maakten een scene en er kwam een grote menigte. U wist de menigte te ontglippen, en het huis te verlaten. U ging daarop per wagen naar Tema, van waar u uw peter (J.) contacteerde, en hem zei dat u een probleem had. Hij zei u naar zijn huis te Tema te komen, en nadat u er aankwam legde u uit wat er gebeurd was. Uw peter was bereid om u te helpen, en zei uw vader niet dat u bij hem was, wanneer uw vader naar uw peter telefoneerde. Nadat uw peter (J.) merkte dat de zaken verergerden, organiseerde hij uw vertrek uit Ghana via een vriend van hem – een zekere (E.). Deze bracht u aan boord van een schip, waarmee u op 21 februari 2014 Ghana verliet. U kwam aan te België op 8 maart 2014, en vroeg asiel aan bij de Belgische asielinstanties op 13 maart 2014.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Er dient immers vastgesteld dat u de door u voorgehouden homoseksuele geaardheid, en homoseksuele relatie met (M.A.), geenszins aannemelijk heeft weten te maken. Er kan aan deze dan ook geen geloof gehecht worden.

Gevraagd op welke leeftijd u zich voor het eerst aangetrokken voelde tot andere mannen, en gevraagd wanneer het u begon te dagen dat u op mannen valt, antwoordde u rond de leeftijd van 7 à acht jaar oud (zie gehoorverslag CGVS, p.21). ***Gevraagd hoe u dat bij uzelf opmerkte, en u aangemoedigd daarover te vertellen, antwoordde u dat, wanneer u een kind was, uw moeder voor kerstmis een kleedje zou kopen voor uw zus, en u dan weende omdat u geen kleedje kreeg.*** *Opnieuw gevraagd hoe u bij zichzelf opmerkte dat u op mannen viel, antwoordde u enkel sterke gevoelens te hebben voor mannen. Opnieuw gevraagd hoe u die gevoelens dan begon te ontdekken, herhaalde u ontwijkend dat uw moeder u vertelde over dat kleedje, en u 'meisjesdingen' verkoos.* ***Nadat de vraag u nog meermaals werd herhaald, antwoordde u dat u dat niet kunt uitleggen, en voegde u eraan toe gevoelens te hebben voor mannen.*** *Gevraagd of u zich van de ene op de andere dag realiseerde homo te zijn, dan wel of het tijd in beslag nam om te beseffen dat u homo bent, antwoordde u* ***dat het tijd in beslag nam****. U gevraagd wat u dan allemaal ervoer, en welke gevoelens er allemaal in u omgingen – gegeven uw verklaring dat het tijd in beslag nam om uw geaardheid te beseffen – antwoordde u dat u gevoelens kreeg wanneer u eens samen met (M.) naar het strand ging, en hij u aanraakte en vasthield. U verklaarde dat u, wanneer (M.) u aanraakte, zich blij en opgewonden voelde (zie gehoorverslag CGVS, p.22). Gevraagd* ***wat u daar dan zelf over dacht, over deze gevoelens die u ervoer, antwoordde u dat het een natuurlijk gevoel is****. Opnieuw gevraagd welke gedachten u zelf had bij de gevoelens van opwinding die u ervoer, antwoordde u* ***ontwijkend*** *dat u die gevoelens ervoer.* ***Gevraagd of u die gevoelens toen normaal vond, dan wel of u er zichzelf vragen bij stelde, antwoordde u dat het normaal was voor u, en u wist dat u ermee geboren was. Gevraagd of u*** *– wanneer u gevoelens van opwinding ervoer toen (M.) u aanraakte –* ***ook besefte dat uw gevoelens betekenden dat u homo was, antwoordde u bevestigend****. Gevraagd hoe u zich voelde bij het besef homo te zijn, antwoordde u* ***dat u het normaal vond****, u geen duivel bent, en dat normale gevoelens zijn. Opnieuw gevraagd hoe u het besef van uw homoseksualiteit opnam, en* ***gevraagd wat er allemaal in u omging wanneer u uw homoseksualiteit besefte, antwoordde u enkel dat u het normaal vond. Gevraagd of u ooit met uw gevoelens heeft geworsteld, wanneer u besefte homoseksueel te zijn, antwoordde u ontkennend.*** *Nogmaals gevraagd wat er in u omging wanneer u uw homoseksuele geaardheid besefte, en u geconfronteerd met de vaststelling dat u in een homofobe maatschappij leefde, antwoordde u enkel* ***dat het normaal was, en u er toch niets aan kon doen. In een (zoveelste) poging om te peilen naar enig teken van échte en doorleefde ervaringen, u geconfronteerd met de vaststelling dat u plots besefte dat u op mannen viel, u anders was dan de meeste jongens van uw leeftijd, u in een land woonde waar homoseksuele relaties voorwerp van groot taboe zijn, en gevraagd hoe u zich bij dit alles voelde, antwoordde u enkel***

dat u het normaal vond en dat u het niet kan veranderen. *Gevraagd of het dan niet moeilijk was om het besef homoseksueel te zijn, onder ogen te zien, antwoordde u ontwijkend dat jullie het steeds in het geheim deden (zie gehoorverslag CGVS, p.23). U de vraag daarna nog tweemaal herhaald, antwoordde u ontkennend. U geconfronteerd met de vaststelling dat het toch wel niet gemakkelijk kan zijn om, in een land als Ghana, plots te beseffen homoseksueel te zijn, en u ermee geconfronteerd dat u een outcast zou zijn binnen uw maatschappij, en u niet aanvaard werd door uw gemeenschap, verklaarde u dat het normaal was voor u.*

Het dient reeds opgemerkt dat uw verklaringen, betreffende de wijze waarop u uw ontluikende homoseksualiteit ervaren zou hebben, absoluut niet weten te overtuigen, en fundamenteel afbreuk doen aan de door u geopperde homoseksuele geaardheid. Immers, het is geenszins geloofwaardig dat iemand, levend en opgroeiend in een homofobe maatschappij als de Ghanese, die zich bewust wordt van zijn ontluikende homoseksualiteit – beseffend dat homoseksualiteit niet getolereerd wordt in de Ghanese samenleving, en het voorwerp van taboe uitmaakt – zich helemaal geen vragen zou stellen, geen gevoelens van twijfels zou ervaren, en prompt zou menen dat het normaal is, en het toch niet kan veranderen. Dat u op geen enkele manier weet te duiden wat er allemaal in u omging bij het besef homoseksueel te zijn, welke gedachten en gevoelens u allemaal had bij dit besef, en u evenmin in staat bent hierover te vertellen, maar enkel weet te verklaren dat u het 'normaal' vond en u het toch niet kon veranderen, weet niet te overtuigen. Nogmaals pogend enig teken van echte en doorleefde ervaringen door uw verklaringen terug te vinden, gevraagd of u wat meer kunt pogen te vertellen over wat er allemaal in u omging bij het besef homoseksueel te zijn, u bevestigd dat deze vraag dan misschien wel niet zo voor de hand liggend is, maar u aangemoedigd te beschrijven hoe u zich bewust werd van uw geaardheid, en hoe u met dit alles omging, verklaarde u enkel – nadat de vraag u meermaals werd herhaald – herhalend dat het normaal was voor u *(zie gehoorverslag CGVS, p. 23).*

Bovenstaande verklaringen getuigen allerminst van doorleefde ervaringen, maar geven veeleer blijk van een manifest gebrek aan inzicht in de complexe realiteit waarmee een homoseksueel, opgroeiend en levend in een homofobe maatschappij als de Ghanese, geconfronteerd wordt bij de bewustwording van de eigen seksuele geaardheid, en de manifest vijandige perceptie ervan door de burgerlijke maatschappij. Immers, *de manier waarop u consequent de u gestelde vragen, wat betreft de beleving en ontdekking van uw homoseksuele geaardheid, ontwijkt, dan wel beantwoordt met vage, herhalende, beknopte en geenszins overtuigende verklaringen, alsook uw onvermogen enige blijk van reflectie of twijfel te geven bij de ontdekking van uw homoseksuele geaardheid, bij de manier waarop u met dit besef omging, en bij het besef in een maatschappij te leven die manifest vijandig staat tegenover de gevoelens die u ervaren zou hebben, getuigen van een dermate onvermogen om uw, door u geopperde, ervaringen te schetsen, kaderen en uit te leggen, dat er ernstig en volledig afbreuk gedaan wordt aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde homoseksuele geaardheid. Immers, van iemand die op 7 à 8-jarige leeftijd ontdekt homoseksueel te zijn, en een eerste homoseksuele relatie aangaat op de leeftijd van veertien jaar – dit in het kader van een maatschappij die manifest vijandig staat tegenover elke vorm van homoseksualiteit – is het allerminst onredelijk om te verwachten dat deze toch ietwat uitleg zou kunnen geven bij de manier waarop deze dit besef opnam en verwerkte, en eventuele gevoelens van twijfel of aarzeling hierbij zou kunnen plaatsen, die verder gaan dan de beknopte en geenszins aannemelijke verklaring uwentwege, dat u het allemaal normaal vond. Bij de ontdekking van uw eigen homoseksuele geaardheid, die manifest afwijkend is van uw directe leefomgeving, kan dan ook verwacht worden dat u hierover vrij en doorleefd kan vertellen (hetgeen in casu helemaal niet het geval is) – gegeven het feit dat een dergelijke ontdekking een grote impact heeft op het leven van de persoon die dit ontdekt, en deze persoon plaatst in de complexe realiteit waarmee homoseksuele mannen, levend in een homofobe maatschappij als de Ghanese, geconfronteerd worden bij de bewustwording van de eigen seksuele geaardheid. Dat u hiertoe helemaal niet in staat bleek te zijn, ondanks de veelheid aan verschillende vragen in deze richting die u werden gesteld tijdens het gehoor op het CGVS, doet dan ook ernstig en fundamenteel afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde homoseksuele geaardheid. Uw onvermogen om blijk te geven van enige reflectie omtrent de situatie waarin u zich bevond homoseksueel zijnde in Ghana – of te getuigen over wat u dacht en wat door u heen ging (concrete negatieve dan wel positieve gevoelens), en uw uiterst beknopte uitleg dat het normaal was en u het toch niet kon veranderen, is een danig simpele en allerminst doorleefde weergave van de complexe realiteit waarmee een homoseksuele jongeman, opgroeiend en levend in een homofobe maatschappij als de Ghanese, geconfronteerd wordt bij de bewustwording van de eigen seksuele geaardheid, en de manifest vijandige perceptie ervan door de burgerlijke maatschappij. Hoewel soms geopperd wordt dat een verschillende culturele achtergrond, aanleiding kan geven tot een verschillende ervaring van de bewustwording en beleving van de homoseksualiteit, dient vastgesteld dat u überhaupt geen enkele blijk*

geeft van het nadenken over, het omgaan met, en het ervaren van nog maar een enkele zinnige (concrete) gedachte, overweging, of gevoel bij het feit dat u homoseksueel bent – cultureel bepaald of niet – dit alles te midden van een maatschappij die manifest vijandig staat ten aanzien van homoseksualiteit.
U verklaarde dat u in het jaar 2008 – wanneer u veertien jaar oud was – eens samen met (M.) in de sofa lag wanneer uw vader binnenkwam (zie gehoorverslag CGVS, p.10). U verklaarde verder dat u enkel een handdoek om uw middel had, en (M.) bovenop u lag – hetgeen uw vader choqueerde – waarop uw vader kwaad werd en (M.) het huis uit smeet (zie gehoorverslag CGVS, p.10 en 11). Uw vader zei u dat u (M.) niet langer mocht zien, en hij sloeg u met een ketting (zie gehoorverslag CGVS, p.11). ***Gevraagd of uw vader u er dan van beschuldigde homo te zijn, antwoordde u bevestigend.*** *U gevraagd of u en (M.) elkaar daarna nog zagen, antwoordde u bevestigend (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Gevraagd of u soms naar het huis van (M.) – uw buurjongen (zie gehoorverslag CGVS, p.6) – ging, antwoordde u bevestigend (zie gehoorverslag CGVS, p.13).* ***Gevraagd of uw vader ook met de ouders van (M.) praatte over wat hij gezien had, in het jaar 2008, antwoordde u eerst ontkennend, en verklaarde u verder dat dat zijn probleem is, u niet weet of uw vader met de ouders van (M.) sprak, en u het ook niet vroeg aan (M.)*** *(zie gehoorverslag CGVS, p.12). Gevraagd of u dan niet wou weten of uw vader naar de ouders van (M.) ging, antwoordde u niet te weten of hij daar ging. Gevraagd of u dat dan niet aan (M.) vroeg, antwoordde u ontkennend (zie gehoorverslag CGVS, p.13). Opnieuw gevraagd* ***of u niet wou weten of uw vader het aan de ouders van (M.) vertelde, gegeven uw verklaring dat u zelf nog naar (M.) huis ging****, antwoordde u dat ze wisten dat jullie vrienden waren, en u niet denkt dat ze wisten dat jullie partners waren.* ***Het dient opgemerkt dat deze verklaringen verder afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde homoseksuele relatie. Immers, dat het u klaarblijkelijk niet interesseerde of uw vader de ouders van (M.) – die jullie buren waren – inlichtte omtrent wat hij gezien had, en u meende dat dat (M.) zijn probleem was, zijn opnieuw verklaringen die allerminst overtuigen. Immers, gegeven uw verklaring dat uw vader u van homoseksualiteit beschuldigde en u daarom uw buurjongen (M.) niet meer mocht zien, alsook uw verklaring dat u tegen de wil van uw vader in, wel nog met (M.) afsprak en u ook naar zijn ouderlijk huis ging, is het geenszins geloofwaardig dat u zich niet zou hebben afgevraagd of uw vader sprak met de ouders van (M.), over hetgeen hij had gezien. Dat u voorts meende dat dit uw probleem niet was, maar enkel dat van (M.), bevestigt enkel het niet doorleefde karakter van uw verklaringen omtrent de door u geopperde homoseksuele relatie.*** *U verklaarde voorts dat uw vader (M.) eens in zijn auto zag kussen met een andere man in het jaar 2011, waarop uw vader opnieuw boos geworden was en u nogmaals had gezegd dat u niet meer mocht omgaan met Michael (zie gehoorverslag CGVS, p.10 en 13). Gevraagd wie de man was, met wie (M.) toen kuste,* ***antwoordde u het niet te weten*** *(zie gehoorverslag CGVS, p.13). Gevraagd van waar (M.) deze man kende,* ***antwoordde u het niet gevraagd te hebben, en voegde u eraan toe dat u geen verdere vragen stelde****. Gevraagd of uw vader toen, in het jaar 2011, aan de ouders van (M.) vertelde wat hij gezien had, antwoordde u opnieuw* ***het niet te weten*** *(zie gehoorverslag CGVS, p.15). Gevraagd of u dat dan niet wou weten, antwoordde u ontkennend. Gevraagd waarom niet, verklaarde u* ***dat het uw probleem niet is. U gesteld dat het toch wél uw probleem was, gezien (M.) uw homoseksuele partner was, antwoordde u vaagweg en ontwijkend, dat u er niet aan dacht om het te weten. Gevraagd wat u bedoelde, antwoordde u dat u niet wou weten of uw vader dat aan de ouders van (M.) zei*** *(zie gehoorverslag CGVS, p.16). Het dient opnieuw opgemerkt dat uw verklaringen allesbehalve getuigen van doorleefde ervaringen, en niet weten te overtuigen.* ***Dat u meende dat, wanneer uw vader (M.) – uw partner en buurjongen – met een andere man zag kussen, dit uw probleem niet was en het u niet interesseerde of uw vader dit al dan niet aan de ouders van (M.) zou doorzeggen, getuigt opnieuw van een dermate gebrek aan doorleefde ervaringen, dat er verder afbreuk gedaan wordt aan de reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van de door u geopperde homoseksuele geaardheid en homoseksuele relatie.*** *Tot slot kan nog worden opgemerkt dat u, gevraagd naar uw woonplaats in Ghana voorafgaand aan uw vertrek uit Ghana, verklaarde* ***gedurende de laatste 5 jaren voor uw vertrek te Mallam Junction in Accra te hebben gewoond*** *(zie gehoorverslag CGVS, p.3).* ***Gevraagd sinds wanneer u samen was met (M.), antwoordde u de laatste zes jaren****, en gaf u verder aan dat uw relatie met (M.) begon in het midden van het jaar 2008 (zie gehoorverslag CGVS, p.6).* ***Gevraagd waar u (M.) ontmoette, antwoordde u dat jullie buurjongens waren, en jullie te Mallam woonden.*** *U geconfronteerd met uw verklaringen dat u, voorafgaand aan uw vertrek uit Ghana, slechts vijf jaar te Mallam Junction woonde, wijzigde u simpelweg uw antwoord, en verklaarde u dat u er de laatste vijf à zes jaren woonde.* ***Dat u simpelweg uw verklaringen bijstelt, en eerst verkeerdelijk verklaard zou hebben dat u slechts vijf jaren te Mallam Junction woonde, weet niet te overtuigen. Immers, gegeven uw verklaring dat u gedurende zes jaren een relatie had met (M.), en hij uw buurjongen was, is het geenszins geloofwaardig dat u zich zou 'vergissen' wat betreft de***

periode dat u te Mallam Junction woonde, en u per vergissing aangaf dat u er pas ging wonen na de start van uw relatie met (M.). Deze en bovenstaande verklaringen indachtig, kan er geen geloof gehecht worden aan de door u voorgehouden homoseksuele geaardheid –en relatie. Derhalve kan er evenmin enig geloof gehecht worden aan de door u geopperde vervolgingsfeiten, die rechtstreeks verbonden zijn met de door u geopperde homoseksuele geaardheid –en relatie.
Het geheel aan bovenstaande vaststellingen indachtig, heeft u niet aannemelijk kunnen maken dat in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, in aanmerking genomen kan worden, of dat u, bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong, in casu Ghana, een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou lopen.
De door u neergelegde documenten weten bovenstaande vaststellingen niet te wijzigen. Wat betreft het door u neergelegde mailverkeer, dient vastgesteld dat dit privé-berichten betreft die voorts geen bewijskracht bezitten wat betreft het door u geopperde asielrelaas, en door gelijk wie en gelijk waar opgesteld kunnen zijn. Gegeven het ongeloofwaardig bevonden karakter van de door u, in het kader van uw asielaanvraag, afgelegde verklaringen, kan er dan ook geen bewijskracht aan deze berichten toegekend worden. Daarenboven kan hierbij opgemerkt worden, zo blijkt uit het gehoor (zie gehoorverslag CGVS, p.20), dat u niet eens op de hoogte was van het feit dat (A.) u in één van deze mails meedeelde dat uw partner (M.) gearresteerd zou zijn, hetgeen de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid van het door u geopperde asielrelaas, enkel bevestigt. Wat betreft de door u neergelegde internetartikels met betrekking tot de situatie voor homoseksuelen in Ghana, kan enkel vastgesteld worden dat dit informatie van algemene aard betreft, die verder geen verband heeft met uw persoon. Wat betreft het door u neergelegde Ghanees rijbewijs, kan enkel vastgesteld worden dat deze kaart de door u geopperde identiteit en nationaliteit ondersteunt. Verder heeft deze kaart geen relevantie in het kader van het door u geopperd asielrelaas. Wat betreft de kaart van de Antwerpse club 'Red&Blue', dient opgemerkt dat het loutere in bezit zijn van deze kaart, geenszins een bewijs vormt voor de door u geopperde homoseksuele geaardheid. Deze kaart kan de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid van de door u geopperde homoseksuele geaardheid dan ook niet herstellen. Wat betreft het kaartje van een zekere (S.N.) – een homoseksuele persoon die u hier te België ontmoet zou hebben, dient opnieuw vastgesteld dat deze kaart geenszins een bewijs vormt voor de door u geopperde homoseksuele geaardheid.

C. Conclusie
Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker beroept zich, in wat zich aandient als een enig middel, op de schending van *"**het artikel 1 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 52 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen.**"*

Hij betoogt als volgt:
*"**<u>Overwegende dat de bestreden beslissing stelt dat eiser zijn homoseksuele relatie met (M.A.) niet aannemelijk weet te maken</u>***
Dat de bestreden beslissing onvoldoende en compleet verkeerd gemotiveerd is. Er wordt gesteld dat eiser zijn homoseksuele relatie niet aannemelijk kan maken, maar eigenlijk wil het CGVS ook zeggen dat eiser zijn homoseksuele geaardheid niet kan aannemelijk maken;
Dat zijn twee verschillende zaken en die twee verschillende zaken vragen verschillende argumenten;
Het CGVS haalt nergens tegenstrijdigheden aan of duidt nergens aan welke antwoorden zij nu eigenlijk vreemd vindt;
Het CGVS vindt het vreemd dat eiser zich herinnerde dat hij op zijn 7-8 jaar meisjesdingen verkoos; Wat wil het CGVS hiermee zeggen? Dat eiser hier een cliché verhaal tracht naar voor te brengen. Huidig raadsman vraagt het CGVS om getuigenissen van homoseksuele mannen na te lezen en na te gaan over hun eerste signalen, of ouder van jongens te ondervragen, het is niet zo vreemd dat reeds op jonge leeftijd jongens zich verkleedden of met de poppen spelen; Dit is komt heel cliché over maar is een non-argument van het CGVS; Er wordt niet aangetoond waarom dit het asielrelaas van eiser onaannemelijk zou maken;

Het CGVS verwijt eiser dat hij niet kan uitleggen hoe hij merkte dat hij op mannen viel? Dit is een bij de haren getrokken argument dat op geen enkele basis steunt. Eiser geeft duidelijk aan dat hij zich op een gegeven moment tot mannen aangetrokken voelde. Wat wil het CGVS dan dat eiser had gezegd? Moest het zo plat worden dat eiser zou zeggen "ik word geil van mannen"? Kan het CGVS uitleggen waarom een heteroman zich tot vrouwen aangetrokken voelt? Of een heterovrouw zich tot mannen aangetrokken voelt? Eiser legde nochtans uit dat hij opgewonden werd toen hij met (M.) naar het strand ging en (M.) hem aanraakte. Eiser zei ook dat die gevoelens en verlangens er in het begin niet waren en dat hij dacht, toen hij jong werd, dat die gevoelens zouden stoppen (p.22) Het CGVS verwijst dus wel naar een passage waarin eiser zegt dat hij niet worstelde met zijn gevoelens zonder de andere passage aan te halen waar eiser wel aangeeft er mee geworsteld te hebben in het verleden;
Hierin kan men de klassieke fases herkennen waarbij een homoseksueel eerst zijn geaardheid ontkent om die daarna pas te aanvaarden;
<u>Het CGVS verwijt eiser dat hij, voor hen, niet zwaar lijkt te tillen aan het feit dat homoseksualiteit in Ghana strafbaar is en dat dit een groot taboe is;</u>
Dit is compleet foute redenering: men verwijt iemand waar homoseksualiteit een groot taboe is, om niet open te praten over homoseksualiteit;
Op geen enkel moment neemt het CGVS in rekening dat eiser nog maar 20 jaar oud is en dit een van de enigste keren is dat hij openlijk over zijn geaardheid leerde/kon spreken;
Men kan van eiser niet dezelfde openheid en directheid verwachten als van een Belgische homoseksueel;
Men verwijt eigenlijk iemand die altijd voorzichtig, terughoudend, vaag en dubbelzinnig geweest is over zijn geaardheid dat ook te zijn tijdens zijn interview;
Dat is eigenlijk complete nonsens !
Dat het bovendien toch niet is omdat eiser weinig reageert op het feit dat homoseksualiteit strafbaar is in Ghana, dat dat aantoont dat eiser niet homoseksueel is;
Eiser heeft steeds geantwoord dat zijn homoseksualiteit voor hem normaal is, hij weigert aanzien te worden als een duivel, als een monster;
Eiser weet dat homoseksualiteit in zijn land van herkomst illegaal is. Er staan gevangenisstraffen van 5 – 25 jaar op; Natuurlijk was eiser bang hiervoor. Het is ook daarom dat hij het verborgen hield;
Als zijn vader het te weten zou komen, zou die hem uit het huis gooien en onterven. Hij zou met school moeten stoppen. Zijn vader zou stoppen met eiser geld te geven. Maar ook de maatschappij zou hem uitspuwen en veroordelen.. Ze zouden hem beledigen, hem vernederen. Eiser zegt daar niet meer te kunnen leven als men het te weten zou komen en men zich tegen hem zou keren;
Raadsman vroeg aan eiser hoe hij zijn toekomst zag, hoe hij zich daar zag leven: eiser antwoordde dat hij altijd het idee had om zijn studies af te maken en zijn masters dan in het buitenland te doen; of dat hij andermans kinderen als de zijne zou nemen zodat het niet zou opvallen. In Ghana is het vaak voorkomend dat iemand zorg draagt voor kinderen die niet de zijne zijn
Het CGVS is nogal zwart-wit als ze denken dat homoseksualiteit compleet onbestaande is; Zij lijkt te willen laten uitschijnen in haar beslissing dat het onmogelijk is dat iemand een seksuele relatie heeft in Ghana aangezien homoseksualiteit er illegaal is. Dat is een compleet omgekeerde redenering. Het bestaan van sancties maakt mensen plots niet minder homoseksueel. Het zorgt er niet voor dat er plots geen homoseksuele contacten meer bestaan tussen mensen; Het betekent alleen dat mensen voorzichtiger zijn;
Raadsman sprak na een zakenreis op de universiteit van Agadir ook met een homoseksuele student. Marokko is een land waar homoseksualiteit nog steeds enorm taboe is en Agadir is niets anders dan een klein provinciestadje waar dit ook enorm taboe is. Deze jongeman vertelde evenzeer dat hij anderen via gayromeo ontmoette of verschillende (!!) jonge homoseksuele jongens kende van op school. Toen raadsman aan deze jongeman vroeg hoe hij zijn toekomst zag en of hij naar een ander land zou reizen om te wonen en werken zei die persoon, tot raadsman's verbazing: neen. Hij hield van Agadir en zou er blijven. Toch zag hij zichzelf er wel een toekomst en kon die jongeman seksuele contacten hebben in een land waarin dit overal taboe is.
Soms is het werkelijke leven niet zo zwart-wit als wat wij in het Westen willen geloven;
Homoseksuelen zullen altijd een underground beweging vormen in de landen waar dit een taboe is. Zij herkennen elkaar aan bepaalde signalen, bepaalde tekens;
In plaats van zo kort door de bocht te gaan, zou het CGVS beter rekening hebben gehouden met de jonge leeftijd van eiser (20 jaar). Heel veel jonge mannen hebben nog problemen met hun homoseksualiteit op die leeftijd; Eiser had al seksuele contacten met mannen op een jongere leeftijd; Maar dat wil niet zeggen dat eiser zomaar plots gemakkelijk over zijn seksualiteit of over seks praat;
Als raadsman hem vraagt hoe hij homoseksuele mannen herkende zei eiser: je ziet het aan de manier waarop ze zich kleden, de manier waarop ze spreken. Dat lijkt cliché, maar eiser zegt ook: je ziet het hier in België gemakkelijker dan in Ghana. Dat komt omdat er hier vrijheid is;

Gevraagd naar symbolen verwijst eiser naar de regenboog vlag. Aangezien huidig raadsman dat cliché" vindt, vraagt hij door. Eiser begint over een type van ring dat gedragen kan worden. Een kruis. Er bestaat dan een spiegelring met een kruis dat in het andere kruis kan klikken;
De vlag voor LGBT is blauw-wit-blauw in horizontale strepen. En eiser kent een LGBT beweging die 2 – 3 keren een kantoor wou openen in Ghana maar elke keer door de overheid gesloten werd.
Een bekende gay club is EPO (in Akra) en Over the rainbow (eiser is in die laatste nooit geweest). EPO is bij een gas station. De muren zijn rood en blauw. Het gebouw heeft 2 verdiepen. Alleen op het gelijkvloers is de dansvloer en de bar. Maar eiser heeft gehoord dat deze sloot in 2013. Eiser is er niet veel geweest want hij was bang dat mensen hem zouden zien. Het is een straat met bomen in. De club zou binnenkort weer geopend worden, heeft eiser gehoord..
Eiser had geen internet thuis maar wel in internet cafés en nu op zijn telefoon. Hij kent Gayromeo en Planetromeo (hetzelfde) en Bullchat en adam4adam (dat laatste heeft hij nooit gebruikt).
Eiser had zijn gayromeo account gedelete in Ghana maar hier in Belgie weer geopend om in contact te komen met mannen. Zijn naam daar is aub2ulive. Eiser kan via zijn telefoon op die account maar niet meer via internet omdat hij zijn password niet meer weet. Maar via zijn telefoon kan hij er nog wel op.
Raadsman heeft, zonder medeweten van eiser, de dag van de consultatie aan iemand gevraagd die de website kent of men kon zien of iemand online was. Die persoon heeft toen nagekeken en kon zien dat eiser zich die dag had aangemeld. Op 30 juni vroeg raadsman hetzelfde: mijn contactpersoon kon vertellen dat eiser zich op 29 juni nogmaals had aangemeld (dit kan men blijkbaar op die website nakijken). Dat wil zeggen dat eiser die website nog frequent gebruikt.
Een andere manier waarop eiser in contact kwam met mannen is bullchat. Dit een chatwebsite. Om fotos te tonen moet je dan op een incoontje duwen van een hondje voor een computer in zwart wit. Als je daarop duwt kan je een foto uploaden. Eiser gebruikte dit in Ghana. Niet in België.
Toen raadsman de website nakeek kwam hij geen foto met hondje tegen maar een foto met een penis dat op dezelfde manier werkte. Gevraagd aan een Belgische jongeman die de website kent, werd mij vertelt dat die hond een paar maanden geleden erop stond en nu deze foto in de plaats staat om op te klikken. Dit zou overeen kunnen komen met het feit dat eiser verklaart die website vroeger gebruikt te hebben maar niet de laatste weken.
Bij gebreke aan een behoorlijk interview om na te gaan of eiser daadwerkelijk homoseksueel is of niet, heeft raadsman hem gevraagd welke internationale artiesten hij kent: Eiser kwam met
- Elton John
- -Jo Rule
- Lady Gaga
- Beyonce
- R. Kelly
- Rihanna
- Justin Bieber
- Celine Dion
- Chris Brown
- Madonna
- Alicia Keys
Raadsman vroeg dan of er "gay iconen" bij waren of mensen die iets betekend hadden voor de gemeenschap. Eiser wist te vertellen dat Elton John gay is, Lady gaga, Celine Dion and Madonna zijn iconen van de gay gemeenschap
Raadsman vroeg vervolgens aan eiser wat er in een man hem aantrekt en of hij iets kan vertellen over zijn seksuele leven om aan te tonen dat hij homoseksueel is;
Eiser zegt dat de borst en de kont van een man hem aantrekken. Maar dat hij niets kan vertellen over seks dat zo anders is dan bij heteroseksuelen. Homoseksuelen liefkozen elkaar ook eerst. Er is een voorspel. Soms is er penetratie. Niet altijd.
Eiser vertelt ook dat niemand in het centrum weet dat hij homoseksueel zit. Er zitten veel Afghanen in het centrum. Hij speelde mee met volleyball. Achteraf was eiser tv aan het kijken en zijn kamergenoot zei "that's why you are gay". Hij was beschaamd en zei "dat hij dat niet leuk vond". Er zitten wat Afrikanen in het centrum en die gaan hem uitmaken en niet helpen als ze weten dat hij homoseksueel is.
Eiser legt ook dat hij (S.) heeft leren kennen. (S.) is van Congo en is al wat ouder. Tussen 30 en 40 jaar. Hij kent hem via gayromeo. Hij werkt. Hij leerde hem kennen 2 maanden geleden. Ze hebben elkaar 3-4 keren gezien en hebben een seksuele relatie.
Het is met (S.) dat hij in Antwerpen naar het Hessenhuis ging. Hij is er 3 keer geweest (steeds met (S.)) Dat is vrije toegang. Eiser beschrijft het hessenhuis: als je binnenkomt heb je aan de ene kant de dansvloer aan de andere kant heb je trappen naar boven waar je ook kaan zitten/staan/dansen…
Eiser zal aan (S.) vragen of hij wil komen getuigen voor de Raad.

Eiser heeft ook een andere jongen leren kennen die oorspronkelijk van Ghana is: (B.). Eiser omschrijft hem als groter dan eiser, begin 20 en redelijk knap (handsome). Met hem is hij naar de Red en Blue in Antwerpen geweest. Eiser wist te vertellen dat de Red en Blue 8 EUR kost. Als je betaalt registreren ze je. Het is zaterdag open. Eiser is er een keer in het weekend geweest. De bar is beneden. Je hebt een trap naar boven. Daar zijn ook toiletten. Beneden is er ook een kamer. Een darkroom. Daar kan je met je partner naar binnen om seks te hebben. Het is donker. Zo iets bestaat niet in Ghana.
Raadsman heeft eiser gevraagd een bewijs te bezorgen van het bestaan van deze persoon, een brief met kopie van de identiteitskaart. Raadsman vroeg aan eiser of deze persoon wou getuigen voor de Raad. Raadsman ontving een telefoontje van deze persoon. Raadsman vroeg hem of hij "out" was en (B.) vertelde dat alleen zijn vader weet dat hij gay is (raadsman veronderstelt dat zijn stiefmoeder dat dus niet weet). Raadsman ontving vervolgens de e-mail toegevoegd aan dit verzoekschrift met kopie van de identiteitskaart
Overwegende dat de bestreden beslissing verwijt dat eiser niet weet of zijn vader met de ouders van (M.) was gaan spreken over de vermoedelijke homoseksuele relatie en over het feit dat (M.) een andere jongen kuste
Eiser verklaarde dat hij dat niet wou weten of zijn vader dat aan (M.) zijn ouders zou vertellen;
Eiser ging na dit incident nog naar (M.)'s huis en (M.) zijn ouders deden normaal tegen hem, eiser zou dan wel geweten hebben als er iets aan de hand was;
Overwegende dat de bestreden beslissing stelt dat eiser onduidelijk zou zijn over hoe lang hij in Mallam Junction woont
Dat eiser stelde 5 à 6 jaar in Mallam Junction woonde; Eiser is nooit onduidelijk geweest over wanneer hij naar Mallam Junction verhuisde;
Eiser kende (M.) echter van daarvoor. Een vriend ((N.)) stelde (M.) aan eiser voor in de club (Jagola)
Het is duidelijk dat dit dossier voor het CGVS het zoveelste homoseksuele dossier was uit Afrika waarbij het CGVS geen enkele moeite deed om dit dossier grondig te onderzoeken;
De negatieve beslissing is gebaseerd op slechts 4 punten, al de rest is bladopvulling: (1) hoe lang woont eiser in Mallam Junction (2) eiser weet niet of zijn vader iets zei tegen de ouders van (M.) (eiser heeft dit nooit gevraagd maar dit is wellicht niet het geval want (M.)'s ouders deden normaal tegen hem toen hij er na het incident kwam) (3) eiser zou niet zwaar tillen aan het feit dat homoseksualiteit een taboe is in zijn land (met de haren getrokken. Eiser heeft niet echt heel goed geantwoord op de vragen. Maar men verwacht van een 20 jarige, om plots open te spreken over zijn geaardheid terwijl hij gewoon is dit steeds verborgen te houden !) (4) eiser zou geen homoseksueel zijn en geen homoseksuele relatie hebben gehad;
Het lijkt mij wel heel vergaand dat eiser, na zijn aankomst in België, nog een gayclub zou gaan bezoeken, een gay café een paar maal zou bezoeken, nog regelmatig op gayromeo zou gaan en iemand zo ver krijgt om een brief te schrijven met fotokopie van identiteitskaart allemaal "fake" om "een goed dossier op te bouwen";
Dat het bovendien een schande is dat het raadsman is die 2 uur met eiser moet spreken om "het interview opnieuw over te doen" om, zo goed en zo kwaad als het ging, trachten uit te maken of eiser homoseksueel is of niet;
Dat het CGVS ook helemaal nergens argumenteert dat eiser geen gevaar loopt in zijn land van herkomst omwille van zijn homoseksuele geaardheid omdat zij er zo rotsvast van overtuigd zijn dat eiser geen homoseksueel is;
Er dient te worden verwezen naar de nota van de Hoge Commissaris voor de Vluchtelingen van de Verenigde Naties over "Burden of proof in refugee claims". In de eerste plaats mag het duidelijk zijn dat het algemeen principe wordt aangenomen dat "wie iets beweert dit ook moet bewijzen". Eiser heeft dit ook getracht te doen maar dat dit natuurlijk gebeurt binnen het interview en dat zulk interview nog steeds wordt geleid door het CGVS;
Evenwel zegt deze nota letterlijk "credibility is established where the applicant has presented a claim which is coherent and plausible, not contradicting generally known facts , and therefore is, on balance, capable of being believed"
Met andere woorden, een coherent asielrelaas is op zichzelf al voldoende om de feiten geloofwaardig te achten als men redelijkerwijze geen ander bewijzen kan voorleggen.
In de eerste plaats blijkt het CGVS niet in staat te stellen dat eiser zichzelf heeft tegengesproken. Nergens in de beslissing wordt daarvan ook maar enig correct voorbeeld gegeven.
In de tweede plaats dient te worden vastgesteld dat eiser geen verklaringen heeft afgelegd die manifest tegenstrijdig zijn met andere verklaringen.
In de derde plaats kan het CGVS nergens feiten aanhalen die manifest strijdig zijn met het asielrelaas van eiser.
In de vierde plaats interpreteert het CGVS de feiten op zulke manier dat deze haar eigen verhaal bevestigen (het CGVS aa, geaardheid eiser zonder dit grondig te onderzoeken).

In de vijfde plaats dient benadrukt dat de verklaringen van eiser coherent en plausibel zijn. Het mag duidelijk zijn dat deze verklaringen niet haaks staan op enige algemeen geweten informatie.
Tenslotte dient zich de vraag te worden gesteld welke bewijzen het CGVS dan wenst ter ondersteuning van dit verhaal. Het is mijn cliënt niet duidelijk welke bewijzen hij redelijkerwijze nog zou kunnen aanbrengen in deze.
Uit bovenstaande blijkt duidelijk dat de eiser wel degelijk een correct en geloofwaardig verhaal heeft. Het CGVS motiveert haar beslissing duidelijk eenzijdig en houdt geenszins rekening met de concrete situatie van eiser.
Dat er bovendien moet worden vastgesteld dat de gevolgen van de bestreden beslissing zijn: het terugsturen naar het land van herkomst van eiser waar homoseksualiteit leidt tot een gevangenisstraf;
Het CGVS kon, op basis van deze nota van de VN, geïncorporeerd in onze wetgeving, niet anders dan eiser het vluchtelingenstatuut te geven;
Eiser heeft aangetoond homoseksueel te zijn en een homoseksuele relatie te hebben gehad; Het CGVS slaagt er niet in dit te weerleggen;
Een half en slecht uitgevoerd interview schuift nu snel de schuld naar eiser en de bewijslast zou bij eiser liggen;
Maar dit kunnen, in een rechtstaat, geen excuses zijn om halfbakken interview uit te voeren en een ongefundeerde beslissing te nemen;
Dit is een aanfluiting van de rechtstaat en een regelrechte schande gezien de ernst van de situatie en discriminatie en gevaar voor het leven van eiser op basis van zijn geaardheid;"

2.1.2. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog een getuigenis per e-mail van een vriend bij het verzoekschrift, vergezeld van een kopie van diens identiteitskaart (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlage 3).

2.1.3. Verzoeker legt per aangetekend schrijven van 7 juli 2014 en door middel van een aanvullende nota een getuigenis per e-mail en de kopie van de identiteitskaart van een vriend neer, dit ter staving van zijn geaardheid (rechtsplegingsdossier, stuk 3A).

2.2.1. Verzoeker preciseert niet op welke wijze artikel 52 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet) zou zijn geschonden. Hoe dit artikel *in casu* geschonden zou (kunnen) zijn kan niet worden ingezien daar de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6 van de vreemdelingenwet, dat de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om aan verzoeker de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 en de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 te weigeren.

2.2.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.3. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.4. Verzoeker baseert onderhavige asielaanvraag en de in dit kader aangevoerde vrees voor vervolging op zijn voorgehouden homoseksuele geaardheid en relatie met M.

In de bestreden beslissing wordt echter met recht gemotiveerd dat verzoekers verklaringen over de wijze waarop hij zijn ontluikende homoseksualiteit ervaren zou hebben absoluut niet weten te overtuigen. Het is geenszins geloofwaardig dat iemand die leeft en opgroeit in een homofobe maatschappij als de Ghanese, die zich bewust wordt van zijn ontluikende homoseksualiteit en die beseft dat de homoseksualiteit een taboe vormt en niet getolereerd wordt in de Ghanese samenleving, zich hierbij helemaal geen vragen zou stellen en geen gevoelens van twijfel zou ervaren doch integendeel zou menen dat het normaal is en dat het toch niet kan veranderen. Uit verzoekers verklaringen, zoals

terecht weergegeven in de bestreden beslissing, blijkt echter dat hij zich nooit vragen zou hebben gesteld, dat hij geen gevoelens van twijfel of angst zou hebben gekend, dat hij op geen enkele manier wist te duiden wat er allemaal in hem omging wanneer hij besefte homoseksueel te zijn, dat hij niet kon weergeven welke gevoelens en gedachten hij bij dit besef allemaal had en dat hij enkel kon verklaren dat hij het normaal vond en dat het toch niet kon veranderen. Verzoeker ontweek consequent de hieromtrent gestelde vragen en verviel steeds opnieuw in vage, herhalende, beknopte en niet-overtuigende verklaringen. Hij bleek niet bij machte om de door hem geopperde ervaringen te schetsen, te kaderen of uit te leggen. Hij vertoonde een manifest gebrek aan inzicht in de complexe realiteit waarmee een homoseksueel, opgroeiend en levend in een homofobe maatschappij, geconfronteerd wordt bij de bewustwording van zijn eigen seksuele geaardheid en de vijandige perceptie hiervan door de burgerlijke maatschappij. Hij gaf geen enkele blijk van het nadenken over, het omgaan met of het ervaren van concrete en zinnige gedachten, overwegingen en gevoelens bij het feit dat hij homoseksueel was in een maatschappij die vijandig staat ten aanzien van homoseksualiteit.

Verzoeker slaagt er niet in de voormelde motivering te ontkrachten. In zoverre hij stelt dat het CGVS nergens duidt welke antwoorden vreemd worden bevonden, dient te worden vastgesteld dat dit een loutere miskenning vormt van de bestreden motivering ter zake. Verzoeker citeert voorts selectief enkele verklaringen zoals opgenomen in het gehoorverslag van het CGVS, met name de verklaring omtrent hetgeen hij voelde bij zijn eerste seksuele handelingen met M. en de verklaring dat hij dacht dat het zou stoppen wanneer hij opgroeide. Deze twee verklaringen wegen echter geheel niet op tegen en doen geenszins afbreuk aan de veelheid aan gezegden zoals aangehaald in de bestreden beslissing, waaruit duidelijk blijkt dat hij de gestelde vragen consequent ontweek, dat hij wanneer werd doorgevraagd steeds opnieuw verviel in vage, herhalende, beknopte en niet-overtuigende verklaringen, dat hij niet bij machte was om de door hem geopperde ervaringen te schetsen, te kaderen of uit te leggen en dat hij getuigde van een manifest gebrek aan inzicht in de complexe realiteit waarmee een homoseksueel, opgroeiend en levend in een homofobe maatschappij, geconfronteerd wordt bij de bewustwording van zijn eigen seksuele geaardheid en de vijandige perceptie hiervan door de burgerlijke maatschappij. Waar verzoeker verder wijst op het gegeven dat hij slechts twintig jaar is, dient te worden opgemerkt dat dit er geenszins afbreuk aan doet dat van hem mocht worden verwacht dat hij in staat zou zijn om op een doorleefde en overtuigende manier de ontdekking en beleving van zijn voorgehouden homoseksuele geaardheid binnen een homofoob klimaat te schetsen. Dat verzoeker het moeilijk zou hebben om over zijn geaardheid openlijk te praten staat in schril contrast met de verklaringen dat hij in Ghana een club voor homoseksuelen frequenteerde (administratief dossier, stuk 5, p.24), dat hij er tevens actief was op een website voor en chatte met homoseksuelen (*ibid.*, p.31-32) en dat hij, zoals hij aanvoert in het verzoekschrift, ook in België actief was en is op dergelijke websites en chatsites, ook hier clubs voor homoseksuelen bezocht en bezoekt en ook hier reeds verscheidene homoseksuelen leerde kennen. Hoe dan ook vermag deze uitleg geen afbreuk te doen aan het feit dat van verzoeker mocht worden verwacht dat hij de nodige toelichting zou kunnen geven omtrent de ontdekking en beleving van zijn geaardheid en omtrent de wijze waarop hij hiermee omging.
De geloofwaardigheid van zowel verzoekers voorgehouden homoseksuele geaardheid als zijn asielrelaas wordt bovendien ondermijnd doordat hij manifest tegenstrijdige verklaringen aflegt over zijn ontmoeting met M., de persoon waarmee hij in Ghana een langdurige homoseksuele liefdesrelatie zou hebben onderhouden. Uit zijn gezegden, zoals terecht weergegeven in de bestreden beslissing, blijkt in dit kader dat hij bij het CGVS, wanneer hij werd ondervraagd over de duur van zijn relatie en de duur van zijn verblijf in Mallam Junction, tegenstrijdige verklaringen aflegde en zijn verklaringen simpelweg bijstelde wanneer hij hiermee werd geconfronteerd. Verzoeker herhaalt in het verzoekschrift zijn laatste verklaring ter zake bij het CGVS doch doet hiermee geen afbreuk aan voormelde vaststelling. Daarenboven legt hij omtrent zijn ontmoeting met M. op heden verklaringen af die frappant in strijd zijn met zijn gezegden bij het CGVS. Wanneer hem bij het CGVS werd gevraagd: *"Waar heeft u hem ontmoet?"*, antwoordde verzoeker: *"We waren buurjongens"*. Vervolgens gevraagd: *"Waar woonde u toen?"*, antwoordde hij: *"Mallam"* (*ibid.*, p.6). Thans, en na confrontatie met de voormelde in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheid, beweert hij echter dat hij M. reeds van tevoren en in een club leerde kennen wanneer hij door zijn vriend N. aan M. werd voorgesteld.

In de bestreden beslissing wordt voorts terecht gemotiveerd dat verzoekers verklaringen omtrent het gebeurde nadat hij door zijn vader met M. zou zijn betrapt en nadat zijn vader nadien M. betrapte met een andere persoon geheel niet geloofwaardig zijn. Dat het hem bij beide gebeurtenissen niet interesseerde of zijn vader de ouders van M. inlichtte en dat hij meende dat dit niet zijn probleem was, is, gelet op de in dit kader met recht aangehaalde verklaringen in de bestreden beslissing, geheel niet geloofwaardig. Verzoeker komt in het verzoekschrift niet verder dan een loutere herhaling van de verklaring dat hij dit niet wilde weten en dat hij dacht dat de ouders van M. niet op de hoogte waren,

hetgeen niet dienstig is om bestreden motivering te ontkrachten. Hoe dan ook is het geheel niet plausibel dat verzoeker, nadat hij vernam dat de partner waarmee hij een langdurige liefdesrelatie mee onderhield werd betrapt met een andere persoon, niet wist wie deze andere persoon was of hoe zijn partner deze persoon leerde kennen en hierover zelfs geen verdere vragen zou hebben gesteld.

Verzoeker legde voorts onaannemelijke verklaringen af over de wijze waarop hij kon ontsnappen nadat hij in 2014 samen met M. zou zijn betrapt. Verzoeker verklaarde dat op het moment van zijn ontsnapping de hele buurt er reeds was en dat de menigte groter en groter werd (*ibid.*, p.10; administratief dossier, stuk 13: vragenlijst, nr.5). Dat hij desalniettemin eenvoudigweg het huis kon ontglippen en kon weglopen, louter omdat zijn vader en de menigte meer op M. focusten (administratief dossier, stuk 5, p.10, 16), is niet plausibel. Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoekers vader en de menigte, indien verzoeker samen met M. werd betrapt, hen beide zou viseren.

De geloofwaardigheid van verzoekers beweerde relatie met M. en asielrelaas wordt nog verder ondergraven doordat hij een kennelijk gebrek aan interesse vertoonde omtrent M. Hoewel hij aangaf ervan op de hoogte te zijn dat deze persoon zou zijn gearresteerd, wist hij niet wat er verder met M. gebeurde en heeft hij zelfs niet getracht zich over diens lot te informeren. Dat hij eerst gemoedsrust wil kan zijn nalatigheid ter zake niet verklaren (administratief dossier, stuk 5, p.16, 20). Redelijkerwijze kan van een kandidaat-vluchteling immers worden verwacht dat deze ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich te informeren omtrent de evolutie van zijn problemen en zijn situatie in zijn land van herkomst. Dat verzoeker, hoewel hij een lange liefdesrelatie onderhield met M., samen met hem werd betrapt en daarom het land moest verlaten, naliet zich over het lot van deze persoon te informeren getuigt van een gebrek aan interesse voor zijn voorgehouden problemen en situatie en doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden relatie met M., de problemen die hieruit zouden zijn voortgevloeid en de ingeroepen vrees voor vervolging.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde homoseksuele geaardheid, noch aan zijn vermeende relatie met M. en de problemen die hieruit zouden zijn voortgesproten.

In zoverre verzoeker, zoals wordt aangegeven in het verzoekschrift, een aantal bijkomende verklaringen zou hebben afgelegd ten overstaan van zijn advocaat, en dit inzake hetgeen hem in een man aantrekt, symbolen voor homoseksuelen, internationaal bekende homoseksuelen en zijn leven in het centrum, dient te worden opgemerkt dat hij hiermee geenszins afbreuk doet aan de hoger gedane vaststellingen en dat deze verklaringen niet kunnen volstaan om aan te tonen dat verzoeker homoseksueel zou zijn.

Waar verzoeker een omschrijving geeft van de EPO club die hij zou hebben bezocht in Ghana en beweert dat dit een bekende ‘gay club’ zou zijn, dient te worden opgemerkt dat hij dit niet staaft en geen begin van informatie bijbrengt waaruit blijkt dat zijn verklaringen dienaangaande correct zijn. Bovendien kan hij deze kennis hebben verworven van derden of online. Hoe dan ook dient te worden opgemerkt dat uit het loutere gegeven dat verzoeker in deze club zou zijn geweest niet kan worden afgeleid dat hij daadwerkelijk homoseksueel is, laat staan dat hieruit zou kunnen worden afgeleid dat geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde relatie en problemen. Dit kan evenmin worden afgeleid uit het gegeven dat verzoeker in België actief zou zijn op een aantal websites en chatsites voor homoseksuelen of een aantal malen een club voor homoseksuelen bezocht in België. Dit kan immers zijn ingegeven door opportunistische motieven en kan niet volstaan om aan te tonen dat hij homoseksueel is of daardoor problemen zou hebben gekend of zou riskeren in zijn land van herkomst.

De documenten in het administratief dossier (stuk 15) vermogen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet dienstig worden betwist, de teloorgegane geloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden geaardheid, relatie en problemen niet te herstellen.

De in het kader van onderhavige beroepsperiode neergelegde getuigenissen, vermeld onder 2.1.2. en 2.1.3., kunnen deze teloorgegane geloofwaardigheid evenmin herstellen. Deze getuigenissen vertonen een nadrukkelijk gesolliciteerd karakter. Bovendien zijn zij afkomstig van vrienden van verzoeker, zodat zij niet uitgaan van een objectieve bron en hieraan geen bewijswaarde kan worden gehecht.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.5. Gelet op de *sub* 2.2.4. vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn voorgehouden geaardheid en asielrelaas, toont verzoeker, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig november tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.
De griffier,	De voorzitter,
K. VERHEYDEN	W. MULS